

Sygn. akt IV Ca 341/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Jabłoński

Sędziowie SO Natalia Piasta-Serafin

SR del. Anna Jacaszek (spr.)

Protokolant praktykant Sylwia Zaremba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2018 r. w Warszawie sprawy

z powództwa P. Ś.

przeciwko J. S. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt V RC 538/17

1. oddała apelację;

2. zasądza od J. S. (1) na rzecz P. Ś. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Natalia Piasta-Serafin Mariusz Jabłoński Anna Jacaszek

Sygn. akt IV Ca 341/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie sygn. akt V RC 732/07 od pozwanego J. S. (1) na rzecz małoletniego syna P. Ś. z kwoty po 350 zł miesięcznie, do kwoty po 550 zł miesięcznie, płatne do rąk M. Ś. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 24 lipca 2017 r. (pkt I), zaś w pozostałej części powództwo oddalił (pkt II). Wyrokowi w pkt I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności (pkt III). W pkt IV wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie) kwotę 120 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej podwyższenia kwoty alimentów z kwoty po 350 zł do kwoty po 550 zł oraz zasądzenia wyrównania alimentów na 3 miesiące wstecz.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił sprzeczność poczynionych przez sąd orzekający ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału polegające na prawdopodobnym niezapoznaniu się z odpowiedzią pisemną pozwanego oraz zgromadzonymi przez niego dowodami, przez co wyciągnięty został logicznie błędny wniosek, opierający się wyłącznie na wypowiedziach w trakcie rozprawy, pozwalający na wydanie wyroku. Sąd w uzasadnieniu nie uznał również kwestionowania przez pozwanego zgromadzonych przez powódkę dowodów, pomimo, że zawarte zostało to w odpowiedzi na pozew.

W związku z powyższym, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kwoty alimentów do 450 zł oraz anulowanie konieczności wyrównania alimentów na 3 miesiące wstecz.

W odpowiedzi na apelację z dnia 05.03.2018 r. małoletni powód reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o oddalenie apelacji pozwanego oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu związanych z postępowaniem przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Rejonowego uznając, iż twierdzenia zawarte w apelacji mają charakter wyłącznie polemiczny z prawidłowym rozstrzygnięciem.

Przepis art. 138 kro przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty, czy też ugody w tym zakresie, ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie. Podkreślić przy tym należy, że zakres świadczeń alimentacyjnych, zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Zdaniem Sądu Okręgowego od daty wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 05.12.2007 r. ustalającego wysokość alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, niewątpliwie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego, co przełożyło się na wzrost kosztów utrzymania dziecka. Wzrost ten wynika zarówno z faktu upływu czasu i wzrostu cen towarów i usług, jak również z faktu intensywnego rozwoju dziecka. W dacie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni powód miał 3 lata i uczęszczał do przedszkola. Na dzień orzekania przez Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie, małoletni ma 14 lat. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd meriti prawidłowo przeprowadził analizę potrzeb uprawnionego uwzględniając zarówno jego wiek jak i zainteresowania. Pozwany w apelacji podnosi, że świadczenie i wysokość alimentów powinna uwzględniać faktyczne możliwości strony.

Należy w tym miejscu podkreślić, że możliwości zarobkowe i majątkowe, które stanowią przedmiot oceny Sądu przy orzekaniu o alimentach, to nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane przez zobowiązanego do alimentacji, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja pozwanego uległa zmianie. W 2008 r. pozwany zawarł związek małżeński, z którego to związku urodziło się mu się dwóch synów. Starszy syn ma 8 lat, natomiast młodszy - 4 lata. Pozwany nie pracuje - twierdzi, że nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad młodszym synem. Co prawda, młodszy syn pozwanego ma problemy zdrowotne, jednakże okoliczność ta sama w sobie nie może stanowić usprawiedliwienia w niepodejmowaniu przez pozwanego pracy zarobkowej.

Z akt sprawy wynika, że małoletni syn pozwanego uczęszcza do przedszkola i w placówce tej może przebywać od godz. 7.00 do 17.00. Pozwany podaje przy tym, że z uwagi na fakt, że małoletni często choruje musi on pozostawać w domu i wówczas opiekę nad synem sprawuje pozwany. Jeżeli rzeczywiście jest tak, jak twierdzi pozwany, że sytuacja

zdrowotna syna uniemożliwia mu małoletniemu uczęszczanie do przedszkola, to rodzice małoletniego powinni rozważyć czy nie zachodzi konieczność zatrudnienia opiekunki dla małoletniego. Natomiast pozwany powinien podjąć pracę zarobkową i łożyć na utrzymanie wszystkich swoich synów. Pozwany ma 33 lata, nie jest to zatem wiek, który uniemożliwia podjęcie pracy. Pozwany nie legitymuje się orzeczeniem stwierdzającym niezdolność do pracy, a zatem niewątpliwie posiada on możliwości zarobkowe, których nie wykorzystuje. Nadto – wbrew twierdzeniom pozwanego – możliwości rynku pracy są korzystne a stopień bezrobocia niski – zwłaszcza w zamieszkiwanym przez pozwanego mieście tj. w W.. Sąd Okręgowy nie ma zatem wątpliwości, że pozwany przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie podjąć pracę w W., by wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego.

Ubocznie można również wskazać, że z orzeczenia o niepełnosprawności K. S. wynika, że nie wymaga on konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (k. 325).

Pozwany rzadko widuje się z synem; przedstawicielka ustawowa podawała, że pozwany widuje się z synem dwa razy w roku, a zatem obowiązek opieki nad małoletnim powodem spoczywa głównie na matce małoletniego. Sąd Rejonowy słusznie zatem podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz powoda do kwoty po 550 zł miesięcznie. Pozwany jest ojcem małoletniego powoda, i jako rodzic zobowiązany jest do partycypowania w kosztach jego utrzymania. Natomiast kwota podwyższonych alimentów od pozwanego na rzecz powoda nie jest kwotą wygórowaną, mając natomiast na względzie wiek powoda oraz jego potrzeby jest z pewnością kwotą uzasadnioną.

Sąd Okręgowy doszedł zatem do konstatacji, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a Sąd I instancji nie uchybił przepisom procedury cywilnej, zaś argumentacja skarżącego stanowi polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem tego Sądu.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 kpc oddalił apelację pozwanego jako nieuzasadnioną.

Stosownie do wyniku postępowania, Sąd Okręgowy zasądził od J. S. (1) na rzecz P. Ś. kwotę 135 zł tytułem kosztów procesu w instancji odwoławczej na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Natalia Piasta-Serafin Mariusz Jabłoński Anna Jacaszek